

Cesta svetla *bohoslovcov*

Úvod

Lúče slnka nového rána začali zohrievať zem. Tmu noci a strach v srdciach tých, čo ostali skrytí za dverami, pretli prvé paprsky svetla a ich srdce naplnia nádej. „Videla som Pána“ volá Mária, ktorá prišla od hrobu. Stretla ho, Toho, ktorý ponúka životu celkom nový horizont, Lásku, ktorá víťazí nad smrťou, prináša svetlo do tmy, pokoj do nepokoja, nádej do beznádeje, lásku tam, kde jej niet. Človek je vykúpený prostredníctvom lásky. Láska sa opäť sklonila k zemi, dotýka sa človeka, prichádza Vzkriesený Pán, aby aj nás vytiahol z nášho pohodlia a pozval kráčať s Ním. Je to cesta svetla, cesta nádeje a cesta viery. Je to cesta s Ježišom, ktorý slávne vstal z mŕtvych. Je to aj cesta povoláných, cesta tých, ktorí s odvahou aj dnes nasledujú Vzkrieseného Pána.

1. Pán Ježiš vstal z mŕtvych (Mt 28,1-7)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Galilea je miestom, kde sa zrodilo povolanie apoštolov. Pane, voláš nás na miesto začiatku. Tam, kde ťa uvidíme ako vzkrieseného víťaza. Spomíname si na to, ako sme ti odpovedali: „áno“ na tvoje povolanie, ktoré si nám adresoval. Teší nás to, že sme ti dali súhlas. Musíme povedať: Zažili sme ozajstné dobrodružstvo. A teraz? Spája nás intímny vzťah. Pozeráme sa na teba, ty na nás, a to nám stačí. Sme spokojní, nič by sme nemenili. Aká škoda, že už musíš vystúpiť, chceli by sme ťa ešte fyzicky vidieť a pookriať.

Ježišu, vystúpil si do neba, ale aj tak si tu. Chceme ti poďakovať za svoje povolanie, povolanie loviť ľudí. Ďakujeme ti za nadšenie, ktoré nám vlievaš do srdca vždy, keď si spomenieme na naše začiatky. Daj, nech naša stará a nedokonalá láska povstane z mŕtvych, aby sme ťa milovali láskou novou.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

2. Peter a Ján pri prázdnom hrobe (Jn 20,1-10)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Dielo Boha, ktoré sa udialo zmŕtvychvstaním Pána, je veľké a nečakané. Magdaléna vidí prázdny hrob a preniká ju strach i obavy, že niekto telo skryl alebo ho ukradol. Celá rozrušená beží a upozorní učeníkov. Peter a Ján utekajú a vidia to, čo im bolo povedané. Začínajú veriť, že hrob je prázdny. Stratili telesnú prítomnosť Učiteľa a ešte im nie je všetko jasné, majú veľa nevyjasnených otázok. Nestáva sa aj nám niečo podobné? Nedali sme sa aj my oklamať pocitmi, ktoré majú bližšie k matérii než k duchu?

Koľkokrát hľadáme Ježiša v prázdnom hrobe? Mali by sme sa nechať viesť vnuknutiami Ježišovho Ducha a prijatím jeho Slova a nie svojím vlastným uvažovaním a túžbami. Pane Ježišu, aj my sme počuli tvoje volanie. Nechali sme sa viesť vnuknutiami Ducha Svätého. Boli a sme ochotní zanechať svetský život. Vstúpili sme do seminára, aby sme tu spolu s tebou formovali svoje svedomie, myseľ, rozum. Zmŕtvychvstanie, ktoré radikálne ovplyvnilo svet, nech aj nám dáva silu, aby sme svojou vierou povzbudzovali tých, ku ktorým raz budeme poslaní.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

3. Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne (Jn 20,16-18)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Mária Magdaléna je známa tým, že bola veľkou hriešnicou. Do tmy jej života však prišlo svetlo Božieho milosrdenstva v osobe Ježiša Krista. Stretnutie s Ježišom ju zmenilo a ukázalo jej krásu a novosť, ktorú so sebou Božia láska prináša. Učí nás, že ak sa stretávame s Ježišom, nemôžeme ostať rovnakí. Musí z nás byť zakaždým nový človek. Mária sa aj teraz dostáva do kontaktu s Ježišom a počuje svoje meno. Ako sladko muselo znieť! Dostáva príkaz ísť k apoštolom a povedať im, že Ježiš žije. Boh takýmto spôsobom volá každého seminaristu. Oslovuje ho po mene, dotýka sa jeho srdca a pozýva ho ohlasovať radostnú zvesť. Ježišov seminarista je poslaný tak ako Mária Magdaléna k druhým, aby im svojím životom ukázal a dosvedčil, že aj on videl Pána. Aby to dokázal, musí sa nechať formovať učiteľom, ktorým je Ježiš. Školou, kde môže postupne rásť, je jeho kríž. Mária Magdaléna neutiekla z Golgoty, ostala verná. Pochopila, že láska bez kríža je iba divadlom. Seminarista musí milovať podobne. Všimnime si ešte jeden detail. Mária sa obrátila a vtedy spoznala Pána. Ako veľmi je potrebné, aby seminarista každý jeden deň obracal svoje srdce ku Kristovi! Dnešný svet ho chce totiž od pohľadu Majstra odviešť. Musí byť obrátený k Ježišovi, aby mohol obracať k nemu aj druhých.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

4. Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom (Lk 24,13-19)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. V ceste emauzských učeníkov môžeme vypozerovať istú podobnosť s našou cestou povolania. Z výrazu „A my sme dúfali“ cítíme prvotné nadšenie týchto učeníkov pre Krista, ktorí vložili do neho všetku svoju nádej. V mnohom nám to môže pripomínať počiatky nášho povolania, keď sme sa preniknutí láskavým Kristovým pohľadom odhodlali vložiť celí do jeho služby. No taktiež z tejto vety ešte silnejšie zaznieva sklamanie učeníkov, pretože tvár, v ktorej

našli svoju istotu, zmysel a naplnenie, sa stala pre nich len úbohouspomienkou. Aj my po istom čase v seminári, keď sa dostaneme do bežných koľají našej každodennej všednosti, môžeme stratiť z dohľadu Kristovu tvár. Prvotné nadšenie a zápal v nás vyhasne a môžeme ostať len, podobne ako emauzskí učenici, zronení. No dobre vieme, podobne ako to bolo v situácii emauzských učeníkov, že Kristus je stále s nami, kráča spolu s nami a len od nás závisí, aby sme neprestali byť s Ním a pozývali ho neustále do príbytkov svojich srdc, kde sa nám On osobitným spôsobom dáva poznať, zvlášť vo chvíli adorácie Najsvätejšej Sviatosti.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba (Lk 24,28-35)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Častokrát žiadame Pána, tak ako emauzskí učenici, aby ostal s nami, aby sme cítili Jeho prítomnosť, aby sme mali istotu, že On na nás nezabudol. Ale nemáme často zahmlené oči svetskými starosťami? Všímame si ho, keď sa nám zjavuje? Ježiš sa nám dáva spoznávať v rôznych situáciách bežného dňa. No pre nás by mala byť prvoradým miestom stretnutia s Kristom svätá omša, kde sa nám ukazuje ako pravý Boh pri premenení v Eucharistii. A práve Eucharistia by mala byť hlavným pokrmom celého dňa pre každého kresťana, veď v nej prijímame Pána Ježiša. Sám Ježiš to hovorí na inom mieste v evanjeliu: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ (Jn 6,35) Rovnako emauzskí učenici prijímajú tento Chlieb života a vracajú sa ním nasýtení naspäť do Jeruzalema aby podali svedectvo Jedenástim. Buďme aj my ochotní prijať Ježiša nielen do nášho tela, ale najmä do našich srdc, a majme odvahu podávať svedectvo ostatným podľa príkladu učeníkov z Emauz.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

6. Ježiš sa zjavuje učeníkom (Lk 24,36-49)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Zmŕtvychvstalý Ježiš otvoril učeníkom myseľ, sľúbil im vystrojenie mocou od svojho Otca, no zároveň im ukázal svoje ľudské telo a jedol s nimi. Zjavil sa im ako pravý Boh a pravý človek, aby pocítili jeho absolútnu blízkosť – blízkosť bohočloveka. Aká je to dôležitá skúsenosť pre toho, ktorého Ježiš povoláva osobitným spôsobom nasledovať ho. Skúsenosť Ježišovej blízkosti.

Koľkokrát sme už zakúsili tvoju blízkosť a koľko blízkosti nám ešte chceš darovať? Chceme, aby tvoja blízkosť bola jedinou našou radosťou a potechou. Len pri tebe

nájdem ten pokoj, ktorý svet dať nemôže. Veď aj učeníkov si pozdravil slovami: „Pokoj vám!“

Byť kňazom znamená v prvom rade byť s tebou. Túžim byť v tvojej blízkosti, Pane, počas našej prípravy na kňazstvo, aby som raz ako kňaz krásu tejto blízkosti ukazoval svojim bratom a sestrám.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

7. Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy (Jn 20,19-23)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Zákonníci sa nemýlili, keď tvrdili, že moc odpúšťať hriechy má jedine Boh (porov. Mk 2, 7-10). Predsa však Ježiš zveruje apoštolom túto moc a ustanovuje sviatosť zmierenia. Ježiš dobre vie, že ľudia potrebujú od zmyslami vnímateľného človeka počuť slová: „Tvoje hriechy sú odpustené, choď v pokoji.“ Pre mnohých veriacich je spoveď nielen chvíľou odpustenia hriechov, ale aj jediným momentom individuálneho duchovného vedenia. Jeden známy psychológ tvrdil: „Ak by ľudia využívali spoveď, bolo by oveľa menej neuróz.“ Keď už po prirodzenej stránke pôsobí spoveď takto blahodarne, o čo viac po stránke nadprirodzenej? Byť spovedníkom je zodpovedná úloha, preto sa na ňu musíme pripravovať už v seminári. Jednou z možností je trpezlivé počúvanie druhých a hľadanie riešení, ak nás požiadajú o náš názor či radu. Pri tomto zastavení uvažujme, nakoľko my sami vnímame hodnotu sviatosti zmierenia a či sa snažíme spovedať často a úprimne.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru (Jn 20, 24-29)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Koho chceme stretnúť? Ježiša, ktorý by všetko vyriešil? Ježiša, ktorý by sa zjavil so širokým úsmevom na tvári? Ježiša, ktorého by sme chceli všetci objať? Aj Tomáš by si mohol toto žiadať: Áno, uverím vtedy, keď ho objímam, keď ho budem mať v náručí. Tomáš akoby chcel jednu vec: Chcem vidieť autentického Krista, presne toho, ktorý má deravé telo a rany, ktoré sme mu spôsobili. A Ježiš prichádza. Nehrá sa na boha, ktorý už netrpí, ale pozerá na to, ako sa my trápime v tomto živote našimi ranami, chybami, hriechmi a bolesťami. Mali by sme ho vnímať takého tu a teraz, dotknúť sa jeho rán, ktoré stále krvácajú aj za nás bohoslovcov i za všetkých. V tomto je krása Božieho milosrdenstva. Hoci nám život udeľuje rany, otvára nám to cestu, ktorá vedie k uzdraveniu. Ježiš je život. Všimnime si, odkiaľ vychádza toto uzdravenie, táto láska – z prúdov Božieho milosrdenstva, z Ježišovho prebodnutého srdca. A to srdce je živé,

pretože je to Božie srdce. Mnohí prechádzame rôznymi slabosťami a trápeniami, ale Kristus je tu, stojí pri nás a podrží každého z nás cez túto veľkú skúšku života a viery.

Pane Ježišu, ty si tu, ty si skutočne prítomný. Ty nás čakáš. Daj nám potrebnú silu, aby sme úspešne prekonali veľkú skúšku života i viery a mohli sa s tebou stretnúť. Príď, Ježišu, a vlej do našich srdc tvoj pokoj.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

9. Ježiš sa zjavuje učeníkom pri Tiberiadskom mori (Jn 21,1-14)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Ježišovi učeníci sa zhodli, že vyrazia spolu na lov na čele s Petrom. Ak si to preniesieme do dnešnej doby, tak aj my, pozvaní Duchom Svätým, vyrážame na lov na čele s Petrovým nástupcom Svätým Otcom, cez ktorého Pán hovorí a ktorý sa rozhoduje, že je čas vyraziť na lov – na lov duší pre nebo. Ale bez Pána Ježiša a bez jeho Svätého Ducha býva výsledok často rovnaký: Nechytíme nič! A keď sa už aj môže zdať, že nám ubúda síl, a že naše snaženia sú márne, vtedy sa treba stíšiť a začujeme ten hlas. Hlas nášho Pána, ktorý zvíťazil nad smrťou a korunuje tento lov „*vencom večného života*“. A možno občas o tom aj pochybujeme a je nám ťažko uveriť, či je to naozaj hlas nášho Pána a nie len výplod našej fantázie a túžby po uznaní. Keď sa už konečne rozhodneme vysloviť to naše „*Tu som, Pane!*“, vedení Duchom Svätým sa „*prepášeme pravdou*“ a urobíme onen „*skok viery*“ do mora, tak zistíme, že Pán znásobí naše snaženia nad naše očakávania, a že posilní naše srdce ako „*siete*“, aby sa azda z toľkého požehnania našej práce neroztrhlo a bolo schopné ho uniesť. Tak je to! Náš Pán nás nikdy nenecháva v úzkych, to len my často zabúdame počúvať jeho hlas, ktorý nás vedie, a ktorý aj možno kdesi na okraji toho pomyselného mora počujeme, ale naše vlastné túžby a svojvôľa ho prehlušujú. Upokojme sa! Pán je blízko a s veľkou starostlivosťou Mu na nás záleží a pozýva nás k sebe, tam na breh, preč z nestáleho mora, aby sme sa pri ňom posilnili a načerpali síl na ďalšiu plavbu.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

10. Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi (Jn 21,15-19)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Pane Ježišu, Peter ťa trikrát zaprel. Možno by sa zdalo, že ťa sklamal. Avšak ty máš pre neho pripravené niečo väčšie. Stavias na ňom základ svojej Cirkvi. Častokrát sme aj my tí, ktorí ťa zapierame. Ty na to zabúdaš a v sláve svojho zmŕtvychvstania nám ponúkaš nový život. Povolávaš nás, aby sme sa už tu v seminári pripravovali na to, čo máš pre nás pripravené. Tak ako Petra, aj nás sa pýtaš: „*Miluješ ma väčšmi ako títo?*“

(Jn 21, 15) Pane, prosím ťa, daj, aby sme spoznali lásku tvojich slov a dokázali na ňu odpovedať svojou ochotou slúžiť už tu v seminári a neskôr ako tvoji kňazi v pastorácii.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

11. Ježiš posiela učeníkov do celého sveta (Mt 28,16-20)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Ježiš posiela učeníkov: „Chod'te teda, učte všetky národy, a krstite ich v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28, 19-20). Tieto slová sú pre učeníkov výzvou, sú poslaní do sveta ako baránky medzi vlkov (porov. Lk 10, 3). Do sveta, ktorý ich nechápe a odmieta. Ježiš nás dnes tiež posiela prinášať víťazstvo, no po vysviacke nás pošle konkrétnejšie skrze biskupa. Ale nemajme strach, lebo Ježiš nás ubezpečuje: „Hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28, 20). Tu v seminári máme čas naučiť sa tomuto Ježišovmu ubezpečeniu, dôverovať a stáť na ňom pevne, s dôverou a vo vernosti Ježišovi a jeho poslaniu.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

12. Ježiš vystupuje do neba (Sk 1,3-11)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Koľko radosti sa muselo nachádzať v srdciach apoštolov, keď Ježiš vstal z mŕtvych a oni ho teraz mohli znova vidieť ako vzkrieseného! Znova ich učil a napomínal, znova im pripomínal ich poslanie, pomáhal im pochopiť Otcovu vôľu. Teraz však prichádza chvíľa ich lúčenia. Ježiš, ktorý učeníkov naučil všetko, ich teraz necháva samých. Neponecháva ich napospas svetu, ale posiela im Tešiteľa - Ducha Svätého. Apoštoli sú tí, ktorí boli vyvolení na hlásanie evanjelia v každej časti sveta. Duch Svätý ich bude sprevádzať svojimi darmi. To je prisľúbenie, ktoré dostávajú od Ježiša. Apoštoli nie sú sami, aj keď posledné chvíle s Ježišom môžu byť pre nich aj dôvodom na smútok. Oni veria slovám mužov v bielom odeve, ktorí ich ubezpečujú, že Ježiša ešte uvidia. Práve to je dôvod na radosť. Aj my sa dívajme spolu s apoštolmi do neba, akoby na chvíľu zastal čas, a očakávajme spolu s nimi Ducha Svätého, ktorý nám pripomína všetko, čo nás Ježiš naučil. Nezabúdajme, že Ježiš je stále s nami!

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

13.S Máriou v očakávaní Ducha Svätého (Sk 1,12-14)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

Ľ: Lebo si svojim zmrtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Po vystúpení Pána Ježiša do neba je apoštolom hlavnou oporou Panna Mária. Sama prešla veľkou skúškou viery v Pánovo zmrtvychvstanie, keď Pán Ježiš ležal tri dni v hrobe. A preto takto vyskúšaná vo viere sama môže posilňovať apoštolov v skúške viery v Pánovo prisľúbenie zoslania Ducha Svätého. Pán Ježiš hovorí: „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia: Lebo *bezo mňa nemôžete nič urobiť*“. (Jn 15,5) Toto hovorí aj nám bohoslovcom. Prosme teda našu dobrotivú Matku, aby nám vyprosila dar Ducha Svätého, ktorý nám bude pomáhať vo formácii, v poslušnosti voči predstaveným, osvieti nám rozum pri učení a dá nám aj iné milosti potrebné pre naše povolanie.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

Ľ: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

14.Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého (Sk 2,1-6)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

Ľ: Lebo si svojim zmrtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Boží Duch zostupuje na apoštolov. Pripravuje ich k poslaniu ohlasovať svojho Majstra. Pripomeňme si však niektoré skutočnosti z Ježišovho života, ktoré sa stali pár rokov predtým: Úzky vzťah Ducha Svätého a Panny Márie je viditeľný v celom Svätom písme. Najskôr ju zatieňuje pri počatí a ona v tomto Duchu jasá. Potom jej dáva pochopiť udalosti zo života svojho Syna, keď nad nimi premýšľa. Teraz v jej prítomnosti ten istý Duch zostupuje na apoštolov.

Panna Mária, ty si bola na vnuknutia Svätého Ducha tá najvnímavejšia z ľudí. Prosíme, pomôž aj nám tu v seminári spoznávať, čo nám Duch chce ukázať a kam nás chce viesť. Nech sa neobávame, ak nás niekedy prekvapí svojim hukotom, či vyruší z nášho pohodlia a bezpečia. Matka naša, tešíme sa, že nás učíš očakávať pomoc Ducha Svätého v tichej modlitbe. Tu v kaplnke seminára, zjednotení v modlitbe so svojimi bratmi, aj my nachádzame riešenia na naše problémy a otázky. Tu zakúšame Turíce a jasáme, že aj my raz vykročíme do sveta a budeme ohlasovať radostnú zvesť o Kristovi.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

Ľ: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

Záver:

Modlitba za duchovné povolania

Otče, daj, aby sa medzi kresťanmi zrodili mnohé sväté povolania na kňazstvo, ktoré budú udržiavať živú vieru a uchovajú vďačnú spomienku na tvojho Syna Ježiša prostredníctvom ohlasovania jeho slova a vysluhovania sviatostí, ktorými neustále obnovuješ svojich veriacich. Daj nám svätých služobníkov tvojho oltára, aby sme boli pozornými a horlivými strážcami Eucharistie, sviatosti najvyššieho Kristovho daru na spásu sveta. Povolaj služobníkov tvojho milosrdenstva, ktorí prostredníctvom sviatosti zmierenia budú rozširovať radosť z tvojho odpustenia. Učiň, Otče, aby Cirkev s radosťou prijala mnohé vnuknutia od Ducha tvojho Syna, a ochotne sa riadila jeho usmerneniami, starala sa o povolania do kňazskej služby a rehoľného života. Pomáhaj biskupom, kňazom, diakonom, zasväteným osobám a všetkým pokrsteným v Kristovi, aby verne plnili svoje poslanie v službe evanjeliu. O to ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Mária, Kráľovná apoštolov, oroduj za nás!